

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (andra avdelningen)
den 27 juni 2001 *

I de förenade målen T-164/99, T-37/00 och T-38/00,

Alain Leroy, före detta tjänsteman vid Union économique de la Belgique, des Pays-Bas et du Luxembourg (Benelux), anställd vid Schengensekretariatet, Grimbergen (Belgien),

Yannick Chevalier-Delanoue, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, Bryssel (Belgien),

Virginia Joaquim Matos, Montijo (Portugal),

företrädta av **G. Vandersanden** och **L. Levi**, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Union syndicale-Bruxelles, Bryssel, företrädd av S. Parmesan, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient i mål T-164/99,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av M. Bauer och F. Anton, båda i egenskap av ombud, biträdda av A. Bentley, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående, i mål T-164/99, en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 1999/307/EG av den 1 maj 1999 om fastställande av närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat (EGT L 119, s. 49), och, i de förenade målen T-37/00 och T-38/00, dels talan om ogiltigförklaring av beslut 1999/307, av flera beslut av rådet att tillsätta andra personer på tjänster inom denna institution samt av tysta beslut av rådet att inte tillsätta sökandena på dessa tjänster, dels yrkande om skadestånd,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden A.W.H. Meij samt domarna A. Potocki och J. Pirrung,
justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 7 mars 2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Den 14 juni 1985 och den 19 juni 1990 undertecknade vissa medlemsstater i Europeiska unionen avtal i Schengen om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna. Dessa avtal, samt de avtal som sammanhänger härmed och regler som antagits med stöd av nämnda avtal, syftar till att förstärka den europeiska integrationen och särskilt till att skapa möjligheter för Europeiska unionen att snabbare bli ett område präglad av säkerhet och rättvisa.
- 2 Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman

med dem (EGT C 340, 1997, s. 1), undertecknat i Amsterdam den 2 oktober 1997, trädde i kraft den 1 maj 1999 och innehåller ett protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar (EGT C 340, 1997, s. 93, nedan kallat protokollet). Schengenregelverket består av de ovannämnda avtalen och reglerna, vilka räknas upp i bilagan till protokollet.

- 3 I artiklarna 2.1 första stycket och 7 i protokollet föreskrivs följande:

”Artikel 2

1. Från och med den tidpunkt då Amsterdamfördraget träder i kraft skall Schengenregelverket, inbegripet de beslut som den enligt Schengenavtalen inrättade verkställande kommittén har fattat före denna tidpunkt, omedelbart gälla för de tretton medlemsstater som avses i artikel 1, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel. Från och med samma tidpunkt skall rådet ersätta den nämnda verkställande kommittén.

...

Artikel 7

Rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.”

- 4 Med stöd av denna bestämmelse antog rådet beslut 1999/307/EG av den 1 maj 1999 om fastställande av närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat (EGT L 119, s. 49).

- 5 Enligt tredje och fjärde övervägandena i beslut 1999/307 är ”syftet med detta införlivande... att säkerställa att tillämpningen och utformningen av de bestämmelser som rör Schengenregelverket kan fortgå under former som säkerställer att denna verksamhet fungerar väl i samband med att detta regelverk införlivas inom Europeiska unionens ramar”. ”De närmare föreskrifterna för detta införlivande bör göra det möjligt, att, å ena sidan, begränsa rekryteringen till vad som är strikt nödvändigt för att fullgöra rådets generalsekretariats nya arbetsuppgifter och, å andra sidan, kontrollera de rekryterade personernas nivå i fråga om kompetens, prestationsförmåga och integritet.” Enligt sjätte övervägandet i samma beslut skall det således göras möjligt för rådets generalsekreterare ”att på ett effektivt sätt kunna tillgodose de behov som uppstår till följd av Schengenregelverkets införlivande inom Europeiska unionens ramar”.

- 6 I artikel 1—3 i beslut 1999/307 föreskrivs följande:

”Artikel 1

1. Syftet med detta beslut är att fastställa de närmare föreskrifterna för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.

2. I detta beslut definieras Schengensekretariatet som utgörande av de personer som uppfyller villkoren i artikel 3... e.

Artikel 2

Som undantag från tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i de Europeiska gemenskaperna... och med förbehåll för att villkoren i artikel 3 i detta beslut uppfylls, kan tillsättningsmyndigheten, i den mening som avses i artikel 2 i tjänsteföreskrifterna, tillsätta de personer som avses i artikel 1 som provanställda tjänstemän i Europeiska gemenskaperna vid rådets generalsekretariat i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna och tillsätta dem på en av tjänsterna i den därför avsedda förteckningen över tjänster vid rådets generalsekretariat för budgetåret 1999 i den tjänstekategori, den lönegrad och den löneklass som har fastställts enligt den jämförande tabellen i bilagan.

Artikel 3

Tillsättningsmyndigheten kan göra de tillsättningar som avses i artikel 2 efter att ha kontrollerat att de berörda personerna

- a) är medborgare i en av medlemsstaterna,

- b) har fullgjort alla skyldigheter enligt gällande värnpliktslagstiftning,

- c) uppfyller de skörsamhetskrav som ställs för tjänsteutövningen,

- d) uppfyller kraven på fysisk lämplighet för tjänsteutövningen,
- e) uppvisar handlingar som styrker
- i) att de var anställda vid Schengensekretariatet den 2 oktober 1997 antingen som medlemmar av Collège des Secrétaires généraux du Benelux ställd till förfogande för Schengensekretariatet eller som kontraktsanställda vid Union Économique Benelux eller som fast anställda vid Secrétariat du Benelux ställd till förfogande för Schengensekretariatet och där verkligen innehade en befattning,
- ii) att de ännu var anställda vid Schengensekretariatet den 1 maj 1999 och
- iii) att de vid Schengensekretariatet vid de två tidpunkterna ovan faktiskt fullgjorde arbetsuppgifter som har samband med tillämpning och utformning av Schengenregelverket, med uppgiften att bistå ordförandeskapet och delegationerna, med finansiella frågor och budgetfrågor, med översättning och/eller tolkning, med dokumentation eller sekreteraruppgifter, dock med undantag för arbetsuppgifter som rör tekniskt eller administrativt stöd,

- f) uppvisar handlingar, intyg, examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis av vilka det framgår att de har kvalifikationer på den nivå och yrkeserfarenhet i den omfattning som krävs för att de skall kunna utföra de arbetsuppgifter som motsvarar den tjänstekategori i vilken de skall integreras.”
- 7 I artikel 5 i beslut 1999/307 föreskrivs att detta beslut ”träder i kraft samma dag som det antas och det skall börja tillämpas från och med den 1 maj 1999”.
- 8 I artikel 6 föreskrivs att ”[d]etta beslut riktar sig till rådets generalsekreterare”.

Bakgrund till tvisten

Mål T-164/99

- 9 Alain Leroy tjänstgjorde som översättare vid Schengensekretariatet från den 12 februari till den 9 juni 1996 enligt ett tidsbegränsat kontrakt. Därefter, från den 10 juni 1996 till den 30 mars 1998, var han vid ett flertal tillfällen anställd som översättare vid nämnda sekretariat som fristående arbetstagare (frilans). Slutligen, från den 1 april 1998 till den 30 april 1999, arbetade han vid samma

sekretariat som översättare och terminologiansvarig enligt ett avtal om tillsvidareanställning som ingåtts med Union économique Benelux.

10 I artikel 6 i kontraktet stadgas följande:

”Förevarande rekrytering skall inte anses som en rätt till anställning — även om den inte heller utesluter detta — inom Europeiska unionen, inom ramen för införlivandet med generalsekretariatet.”

- 11 Med anledning av risken att inte införlivas med rådets generalsekretariat, sände sökanden flera skrivelser, daterade i början av år 1999, till denna institution för att med hänsyn till en eventuell tillämpning av artikel 7 i protokollet förklara sin personliga situation. Han påpekade då att han, även om han inte varit kontraktsanställd vid Schengensekretariatet den 2 oktober 1997, för sekretariatets räkning hade utfört översättningsarbete som fristående arbetstagare under hela den referensperiod som avses angående införlivandet i fråga.
- 12 Som svar på dessa skrivelser informerades sökanden om att dagen den 2 oktober 1997 var av avgörande betydelse för fastställandet av vilka personer som kan söka en tjänst vid rådets generalsekretariat.
- 13 Därefter upphörde sökandens anställningskontrakt med verkan från den 30 april 1999 och sökanden medtogs inte bland de personer som införlivades med rådets generalsekretariat.

Mål T-37/00

- 14 Yannick Chevalier-Delanoue är sedan år 1993 översättare vid den franska avdelningen vid språktjänsten vid kommissionens generaldirektorat DG A för översättning och framställande av handlingar (nedan kallad språktjänsten).
- 15 Sedan den 1 januari 1998 fanns han med bland befordringsbara tjänstemän till lönegrad LA 5 och fanns därför med på den lista över tjänstemän som uppfyllde kravet på antal tjänsteår.
- 16 Efter att beslut 1999/307 trätt i kraft förordnades R., en före detta anställd vid Schengensekretariatet, till en tjänst med lönegrad LA 5 vid den franska avdelningen vid språktjänsten.
- 17 Sökanden anser att tillsättningsmyndigheten, när den fattade detta utnämningsslut, nödvändigtvis antog ett tyst beslut att inte befordra henne till denna tjänst med lönegrad LA 5 som hade frigjorts i budgeten.
- 18 Den 28 juli 1999 anförde hon ett klagomål enligt artikel 90.2 i Tjänsteföreskrifter för gemenskapens tjänstemän (nedan kallade tjänsteföreskrifterna). Detta klagomål avslogs genom beslut av den 22 november 1999, som delgavs sökanden den 26 november 1999.

- 19 I december 1999 befordrades sökanden till lönegrad LA 5 med retroaktiv verkan från och med den 1 augusti 1999.

Mål T-38/00

- 20 Joaquim Matos deltog i ett antagningsprov som anordnades av rådet 1996 med syfte att upprätta en anställningsreserv av portugisiskspråkiga översättare. Den dag då hon väckte talan hade hon fortfarande inte fått något anställningserbjudande från rådet. Reservlistan var fortfarande giltig och sökanden stod på tredje plats.
- 21 Sedan beslut 1999/307 trätt i kraft förordnades fyra före detta anställda vid Schengensekretariatet på tjänster i lönegrad LA 7 vid den portugisiska avdelningen vid språktjänsten.
- 22 Sökanden anser att tillsättningsmyndigheten, då den fattade beslutet om anställning med verkan från och med den 1 maj 1999, nödvändigtvis tog det tysta beslutet att inte förordna henne på en av de tjänster som frigjorts i budgeten.
- 23 Den 28 juli 1999 anförde hon ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Detta klagomål avslogs genom beslut av den 22 november 1999 som delgavs sökanden den 26 november 1999.

Förfarandet

- 24 Sökandena har genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 juli 1999 (mål T-164/99) och den 24 februari 2000 (målen T-37/00 och T-38/00) väckt förevarande talan.
- 25 Rådet har genom separata handlingar, som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 september 1999 och den 26 april 2000, i vart och ett av de ovannämnda målen gjort en invändning om rättegångshinder i enlighet med artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler.
- 26 Sökandena inkom den 22 november 1999, den 30 maj och den 13 juni 2000 med yttranden över invändningarna om rättegångshinder.
- 27 Genom beslut av den 22 november 1999 tillät ordföranden vid förstainstansrättens andra avdelning Union syndicale-Bruxelles att intervensera till stöd för sökanden i mål T-164/99.
- 28 Den 25 januari 2000 inkom intervenienten med sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder som gjordes i mål T-164/99.
- 29 Genom beslut av den 9 mars och den 26 juni 2000 beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen) att rådets invändning om rättegångshinder skulle avgöras i samband med prövningen i sak.

- 30 Genom beslut av den 4 augusti 2000 förenade ordföranden vid förstainstansrätten (andra avdelningen) målen T-164/99, T-37/00 och T-38/00 vad gäller det skriftliga förfarandet, det muntliga förfarandet och domen i målet.
- 31 Genom skrivelse av den 11 september 2000 avstod intervenienten från att inkomma med interventionsinlaga.
- 32 I målen T-37/00 och T-38/00 avstod rådet från att inkomma med duplik.
- 33 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.
- 34 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid offentligt sammanträde den 7 mars 2001.

Parternas yrkanden

- 35 I mål T-164/99 har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslut 1999/307,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

36 Intervenienten har slutit sig till sökandens yrkanden.

37 I mål T-37/00 har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslut 1999/307,

— ogiltigförklara beslutet att förordna R. på en tjänst i lönegrad LA 5 på den franska avdelningen vid språktjänsten,

— ogiltigförklara det härpå följande tysta beslutet att inte förordna sökanden på en sådan tjänst,

— förplikta rådet att vidta alla åtgärder för att återställa sökandens rättigheter, eller,

— alternativt, förplikta rådet att utge skadestånd, preliminärt beräknat till 1 euro, som ersättning för den såväl ideella som ekonomiska skada som sökanden lidit, jämte dröjsmålsränta från och med den 1 maj 1999, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

38 I mål T-38/00 har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut 1999/307,

- ogiltigförklara besluten att förordna D.S.S, R.C.d.S., R.G. och G.L. på fyra tjänster i lönegrad LA 7 vid den portugisiska avdelningen vid språktjänsten,

- ogiltigförklara de härpå följande tysta besluten att inte tillsätta sökanden på en av tjänsterna,

- förplikta rådet att vidta alla åtgärder för att återställa sökandens rättigheter, eller,

- alternativt, förplikta rådet att utge skadestånd, preliminärt uppskattat till 1 euro, som ersättning för den såväl ideella som ekonomiska skada som sökanden lidit, jämte dröjsmålsränta från och med den 1 maj 1999, och

- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

39 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— lämna talan utan bifall,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

40 Förevarande talan har i mål T-164/99 väckts med stöd av artikel 230 EG och i målen T-37/00 och T-38/00 med stöd av artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna. Sökandena har i första hand begärt att beslut 1999/307 ogiltigförklaras. Vidare har sökandena i målen T-37/00 och T-38/00 hävdats att besluten att tillsätta före detta anställda vid Schengensekretariatet på tjänster vid språktjänsten och de tysta besluten att inte förordna sökandena på en av dessa tjänster är åtgärder för genomförande av beslut 1999/307. Alla sökandena har gjort gällande att frågan om huruvida talan kan upptas till sakprövning är nära förbunden med frågan om prövningen i sak av denna talan. De har anfört att beslut 1999/307 berör dem personligen genom att de vid tillämpningen av detta beslut inte kunnat dra nytta av det omstridda införlivandeförfarandet (mål T-164/99) eller av ett ordinärt förfarande för tillsättningen av tjänsterna i fråga (målen T-37/00 och T-38/00). Enligt sökandena följer denna situation av att beslut 1999/307 fattats i strid med de tvingande bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna om anställning av tjänstemän och med artikel 7 i protokollet. De har även hävdats att rådet inrättat ett godtyckligt kriterium i detta beslut. Slutligen har de påpekat att rådet, om talan skulle bifallas, har skyldighet att vidta nya åtgärder för att eliminera följderna av den således fastställda rättsstridigheten.

- 41 Rådet har däremot bestritt att talan kan upptas till sakprövning av den anledningen att beslut 1999/307, vars tillämpningsområde inte omfattar sökandenas situation, inte berör de senare personligen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG (mål T-164/99) och inte utgör en rättsakt som går dem emot i den mening som avses i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna (målen T-37/00 och T-38/00).
- 42 I förevarande mål är frågan huruvida talan kan upptas till sakprövning nära förbunden med prövningen i sak, varför denna prövning först skall göras.

Prövning i sak

- 43 Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring har sökandena framfört flera grunder varav vissa sammanfaller. Samtliga sökanden har hävdats att beslut 1999/307 är rättsstridigt huvudsakligen dels på grund av att det fattats i strid med artikel 7 i protokollet, i strid med vissa bestämmelser i tjänsteföreskrifterna, i strid med normhierarkin och i strid med principen om icke-diskriminering, dels på grund av att det utgör en felaktig rättstillämpning.
- 44 I andra hand har sökandena i målen T-37/00 och T-38/00 gjort gällande att artikel 24.1 andra stycket i fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna (nedan kallat fusionsfördraget) — nu artikel 283 EG —, artikel 10 i tjänsteföreskrifterna och väsentliga formföreskrifter har åsidosatts. I dessa mål har dessutom gjorts gällande att de beslut genom vilka fem före detta anställda vid Schengensekretariatet förordnas på tjänster vid språktjänsten samt besluten att inte förordna sökandena på tjänsterna i fråga är rättsstridiga eftersom de åsidosätter principen om skydd för berättigade förväntningar, omsorgsplikten samt principen om god förvaltningssed och god förvaltning.

- 45 I mål T-164/99 har intervenienten åberopat ytterligare två grunder om åsidosättande av artikel 24.1 andra stycket i fusionsfördraget respektive att rättslig grund för beslut 1999/307 saknas.
- 46 Det förefaller lämpligt att sammanföra dessa grunder och att i första hand och gemensamt undersöka grunderna beträffande åsidosättande av artikel 7 i protokollet, artikel 24 i fusionsfördraget, artiklarna 7, 10, 27 och 29 i tjänsteföreskrifterna, principen om normhierarki samt väsentliga formföreskrifter.

Åsidosättande av artikel 7 i protokollet, artikel 24 i fusionsfördraget, artiklarna 7, 10, 27 och 29 i tjänsteföreskrifterna, principen om normhierarki samt väsentliga formföreskrifter

Parternas argument

- 47 Enligt sökandena kan inte rådet hänvisa till artikel 7 i protokollet för att motivera beslut 1999/307. Om denna bestämmelse förpliktar rådet att införliva Schengensekretariatet med sitt eget generalsekretariat borde rådet när det fastställer ”införlivandevillkoren” ha valt lämpligare medel. Inte heller hänvisar denna bestämmelses lydelse uttryckligen till anställning av personal vid Schengensekretariatet utan avser införlivandet av tjänster vid nämnda sekretariat såsom organ.
- 48 För sökandena är det uppenbart att artikel 7 i protokollet inte kan ge rådet rätt att besluta om införlivandevillkor som åsidosätter bestämmelserna i tjänsteföre-

skrifterna och allmänna rättsprinciper. I artikel 7 i protokollet infördes undantag från gemenskapsrätten, nämligen från artikel 24.1 i fusionsfördraget, endast ur förfarandesynpunkt. Rådet kan således handla utan förslag från kommissionen och utan att övriga institutioner rådfrågats, vilket kan anses avspegla att situationen var brådskande och av undantagskaraktär.

- 49 Av detta har sökandena dragit slutsatsen att institutionerna, om de har att utföra nya uppgifter, endast kan anställa extra personal enligt tjänsteföreskrifterna eller den ordning som är tillämplig på övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade RAA). Sökandena har medgett att det är personalen vid Schengensekretariatet som i princip bäst kan utföra uppgifter som är identiska med eller motsvarar deras uppgifter inom rådets generalsekretariat, men har samtidigt gjort gällande att rådet i enlighet med artikel 7 i protokollet bör fästa ett särskilt intresse vid denna personal.
- 50 Vad avser de arbetsuppgifter som rådet tilldelat de fem före detta anställda vid Schengensekretariatet, och vars tillsättningar har bestridits i målen T-37/00 och T-38/00, har sökandena i fråga tillagt att det inte är fråga om särskilda arbetsuppgifter som är förbundna med Schengenregelverket och för vilka det krävs särskild erfarenhet. Dessa personers arbetsuppgifter var av samma karaktär som dem som utförs av alla översättare på de franska och portugisiska avdelningarna vid språktjänsten. Följaktligen, och i motsats till vad som anges i fjärde och sjätte övervägandena i beslut 1999/307, leder inte detta beslut till införlivande av de arbetsuppgifter som utövas av personalen vid Schengensekretariatet.
- 51 Sökandena har hävdatt att protokollet, med hänsyn till normhierarkin, inte förändrar gemenskapsfördragen utan säkerställer tillämpningen av dem. Vad gäller jämförelsen mellan den rättsliga statusen av beslut 1999/307 och den rättsliga statusen av förordningen vari tjänsteföreskrifterna fastställs med tillämpning av artikel 24 i fusionsfördraget, har sökandena betonat att nämnda

beslut är av intern karaktär, eftersom det är riktat till rådets generalsekreterare. Ett sådant beslut kan således inte på något sätt stå i strid med de bestämmelser av normativ karaktär som upprättades genom tjänsteföreskrifterna i fråga om extern anställning. Till skillnad från ett sådant beslut antogs tjänsteföreskrifterna i form av en förordning, det vill säga en tvingande rättsakt med allmän giltighet som skapar rättigheter för tjänstemännen.

- 52 Sökandena har preciserat att den grundläggande och enda bestämmelsen om tillgång till anställning inom gemenskapen — förutom de undantag som avses i artikel 29.2 i tjänsteföreskrifterna, vilka inte kan åberopas med giltig verkan i förevarande mål — är rekrytering genom uttagningsprov. Även om det därför var tillåtet för rådet att handla skyndsamt och enligt ett undantagsförfarande, borde det till att börja med ha upprättat en lista på tjänster som är nödvändiga för att säkerställa kontinuiteten av den verksamhet inom rådet som är förbunden med Schengenregelverket och därefter rekrytera personer som utgör en del av Schengensekretariatet genom uttagningsprov. Det skulle således ha varit fullständigt möjligt för rådet att uppfylla såväl införlivningskravet enligt artikel 7 i protokollet som anställningsförfarandet enligt tjänsteföreskrifterna.
- 53 Vidare kan endast ett uttagningsprov motsvara målsättningen med artikel 27 i tjänsteföreskrifterna, som utgör grundval i fråga om rekrytering inom gemenskapsinstitutionerna och enligt vilken rekryteringen skall syfta till att säkerställa att gemenskapernas tjänstemän håller högsta standard vad gäller kvalifikationer, effektivitet och integritet samt att dessa rekryteras bland medborgare i gemenskapernas medlemsstater från bredast möjliga geografiska bas. I avsaknad av ett undantagsförfarande som med giltig inverkan inrättats genom beslut 1999/307 har rådet åsidosatt såväl artikel 27 som artikel 29 i tjänsteföreskrifterna.
- 54 I mål T-164/99 har intervenienten gjort gällande att artikel 2 i protokollet inrättar ett särskilt förfarande för antagande med enhällighet av de åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av Schengenregelverket endast för de tretton medlemsstater som avses i artikel 1. Däremot är villkoren för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat enligt artikel 7 i protokollet uttryckligen undantagna från detta särskilda förfarande. I denna bestämmelse

föreskrivs att införlivandevillkoren skall antas med kvalificerad majoritet av alla medlemsstater. Rådet kan därför inte hävda att det enligt denna senare bestämmelse har rätt att göra undantag från det som föreskrivs i artikel 24.1 andra stycket i fusionsfördraget.

- 55 Sökandena har slutligen i målen T-37/00 och T-38/00 gjort gällande att den omständigheten att något uttagningsprov inte anordnades innan de ovannämnda fem före detta anställda vid Schengensekretariatet förordnades inte gjort det möjligt för rådet att säkerställa rekrytering av tjänstemän med de egenskaper som avses i artikel 27 i tjänsteföreskrifterna. Tjänstens intresse, som avses i artikel 7 i tjänsteföreskrifterna, kräver att endast personer som har dessa egenskaper förordnas. Vid rekryteringen av de fem anställda i fråga har man därför inte handlat i tjänstens intresse.
- 56 Alternativt anser sökandena att det är legitimt att fråga sig om beslut 1999/307, vars rättsliga status är lägre än tjänsteföreskrifterna, inte medför ändringar i dessa. Varje ändring i tjänsteföreskrifterna är emellertid underställd förfarandet i artikel 24 i fusionsfördraget, vilken inte iakttagits i förevarande fall. Dessutom skulle samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna ha krävts. Inte heller denna bestämmelse har iakttagits. Mer allmänt sett har rådet således åsidosatt väsentliga föreskrifter.
- 57 Rådet har svarat att artikel 7 i protokollet har till syfte just att ge rådet befogenhet att inrätta ett oberoende rekryteringsförfarande, skilt från tjänsteföreskrifterna. Dessutom är nämnda artikel en primärrättslig bestämmelse som finns på samma nivå i normhierarkin som artikel 24 i fusionsfördraget och som är överordnad tjänsteföreskrifterna. I den mån som sökandena anger ett åsidosättande av tjänsteföreskrifterna anser rådet således att denna kritik är grundad eftersom det i beslut 1999/307 har upprättats ett undantagsförfarande som följer av en primärrättslig bestämmelse. Slutligen finns det ingen "grund-

läggande regel” som är överordnad tjänsteföreskrifterna och som föreskriver att det enda sättet att få en offentlig tjänst är genom uttagningsprov.

Förstainstansrättens bedömning

- 58 Till att börja med skall det konstateras att protokollet är en bilaga till fördraget om inrättandet av Europeiska unionen och har, såsom framgår av slutakten till Amsterdamfördraget (EGT C 340, 1997, s. 115), antagits av de femton medlemsstaterna. Enligt artikel 311 EG utgör protokollet således en integrerad del av EG-fördraget. Protokollet har följaktligen samma rättsliga status som EG-fördraget (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 23 februari 2001 i de förenade målen T-7/98, T-208/98 och T-109/99, De Nicola mot BEI, REG 2001, s. II-185, punkt 90) och innehåller primärrättsliga bestämmelser.
- 59 Det skall därefter erinras om att det i artikel 2.1 första stycket i protokollet föreskrivs att Schengenregelverket skall införlivas inom Europeiska unionens ramar från och med den dag då Amsterdamfördraget trädde i kraft och att rådet då ersätter den verkställande kommitté som inrättats genom Schengenavtalen, vilket skedde samma dag. Införlivandet av de relevanta texterna och valet av det organ som är ansvarigt för att förvalta Schengenregelverket genomfördes således redan genom den ovannämnda bestämmelsen.
- 60 Under dessa omständigheter föreligger det inget hinder mot att artikel 7 i protokollet, enligt vilket rådet ”besluta[r] om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande” med sitt eget generalsekretariat, tolkades av rådet som att denna artikel ger det befogenhet och — med hänsyn till att det redan

enligt artikel 21 i dess arbetsordning, vilken var i kraft vid tidpunkten i fråga (EGT L 304, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 35), har rätt att självt bestämma generalsekretariatets organisation i fråga om funktion och anställda — även förpliktar det att införliva personalen från det gamla Schengensekretariatet.

- 61 Vad avser villkoren för detta införlivande förpliktas inte rådet genom protokollet, som omfattas av primärrätten, att följa ett visst förfarande. Tvärtemot den tes som försvaras av sökandena, föreskrivs inte en sådan skyldighet i någon annan primärrättslig bestämmelse. I artikel 24.1 andra stycket i fusionsfördraget, vilken har åberopats av sökandena, inrättas inte alls ett anställningsförfarande med generell tillämpning, utan rådet ges endast befogenhet att fastställa tjänsteföreskrifter och RAA utan att några vägledande bestämmelser eller principer i detta syfte fastställs.
- 62 Följaktligen hade rådet enligt artikel 7 i protokollet rätt att inrätta ett rekryteringsförfarande som är fristående från bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och RAA för att införliva de före detta anställda vid Schengensekretariatet i syfte att säkerställa fortsatt tillämpning av Schengenregelverket inom sitt eget generalsekretariat. För övrigt utgör, enligt fast rättspraxis (domstolens dom av den 6 december 1989 i mål C-249/87, *Mulfinger m.fl. mot kommissionen*, REG 1989, s. 4127, punkt 10 och angiven rättspraxis) inte tjänsteföreskrifterna och RAA en uttömmande reglering som förbjuder anställning av personer utanför den rättsliga ram som sålunda har fastställts.
- 63 Även om det var tillåtet för rådet att välja en av de rekryteringsmöjligheter som anges i tjänsteföreskrifterna eller RAA i stället för att anta beslut 1999/307, påverkar varken de principer i tjänsteföreskrifterna som åberopats av sökandena — i synnerhet den princip enligt vilken anställning inom gemenskapen skall reserveras för dem som klarat de allmänna uttagningsproven — eller artik-

larna 7, 27 och 29 i tjänsteföreskrifterna detta besluts lagenlighet. Nämda principer och artiklar har samma ställning i normhierarkin som det ifrågasatta beslutet, det vill säga de utgör sekundärrätt.

- 64 Då artikel 7 i protokollet ger rådet befogenheter som skiljer sig från dem som anges i artikel 24.1 andra stycket i fusionsfördraget vad gäller införlivandebehoven i fråga, och då det i artikel 2 i beslut 1999/307 uttryckligen anges att bestämmelserna i detta beslut har antagits "som undantag från tjänsteföreskrifterna", kan tjänsteföreskrifterna inte på något sätt ha ändrats genom detta beslut. Av detta följer att de bestämmelser som reglerar en sådan ändring, särskilt artikel 10 i tjänsteföreskrifterna, inte har åsidosatts.
- 65 Dessa slutsatser vederläggs inte av den omständigheten att tjänsteföreskrifterna och RAA utgör normativa rättsakter, medan den rättsakt som har ifrågasatts i förevarande mål är ett beslut. I detta avseende skall det erinras om att det inte är fråga om ett beslut av endast intern eller individuell karaktär, utan en rättsakt *sui generis* i vilken, även om den riktas till en enda mottagare, nämligen rådets generalsekreterare, det inte desto mindre används objektiva och allmänna kriterier för att fastställa den personkategori som kan införlivas med rådets generalsekretariat och *e contrario* de personer som definitivt är uteslutna från denna möjlighet till införlivande. Genom att det häri dessutom föreskrivs att de närmare föreskrifterna för införlivande utgör undantag från tjänsteföreskrifterna — vars rekryteringssystem onekligen har en normativ karaktär — inrättas genom det omstridda beslutet ett system som är skilt från systemet i tjänsteföreskrifterna, vilket även är av normativ karaktär och som rådets tillsättningsmyndighet har ansvar för att genomföra.
- 66 Det skall tilläggas att den omständigheten, att rådet har tillsatt vissa av de före detta anställda vid Schengensekretariatet som införlivats med dess generalsekretariat på tjänster som inte är förbundna med Schengenregelverket utan på allmänna uppgifter, inte heller kan ifrågasätta lagligheten av beslut 1999/307. Å ena sidan genomfördes dessa individuella åtgärder, som härrör från språk-tjänstens interna organisation, efter det att detta beslut antagits. Å andra sidan har Schengensekretariatet, efter att ha införlivats med rådets generalsekretariat, upphört att vara ett särskilt organ. Mot bakgrund härav finns det inget som

hindrar att någon av de personer som införlivats med rådets personal får allmänna uppgifter, så länge inte syftet att på ett effektivt sätt kunna tillgodose de behov som uppstår till följd av Schengenregelverkets införlivande (sjätte övervägandet i beslut 1999/307) äventyras. Det finns emellertid inte någon omständighet i handlingarna som gör det möjligt att fastställa att en sådan risk föreligger.

- 67 Mot bakgrund av ovanstående skäl skall även den argumentering som utvecklats av intervenienten i mål T-164/99 (se ovan punkt 54) avfärdas. Det är tillräckligt att erinra om att protokollet har samma rättsliga status som fusionsfördraget med följd att det enligt artikel 7 i protokollet är tillåtet för rådet att inrätta ett självständigt rekryteringsförfarande oberoende av tjänsteföreskrifterna och RAA och som inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 24.1 andra stycket i nämnda fördrag.
- 68 Av det ovanstående följer att grunderna om åsidosättande av artikel 7 i protokollet, artikel 24 i fusionsfördraget, artiklarna 7, 10, 27 och 29 i tjänsteföreskrifterna och principen om normhierarki och om åsidosättande av väsentliga formföreskrifter skall avfärdas.

Felaktig rättstillämpning

Parternas argument

- 69 Enligt denna grund har sökandena hävdats att det saknas en objektiv motivering till valet av den 2 oktober 1997 som den dag som skall vara avgörande för vilka av de personer som arbetar vid Schengensekretariatet som kan införlivas med rådets generalsekretariat. Valet av denna dag är helt skönsmässigt och går fullständigt emot det villkor som borde ha upprätthållits, nämligen prövning av den intresserade personalens kvalifikationer och kompetens. Denna dag, som är

dagen för undertecknandet av Amsterdamfördraget, har inga rättsverkningar varken i förhållande till rådet eller till "Schengenmyndigheterna". Den förpliktar endast medlemsstaterna att vidta de ratificeringar som är nödvändiga för att Amsterdamfördraget skall träda i kraft. Den enda relevanta dagen skulle ha varit dagen för Amsterdamfördragets ikraftträdande, nämligen den 1 maj 1999. Enligt sökandena är det lämpligt att fastställa vilka personer som denna dag arbetade vid Schengensekretariatet och som kunde införlivas — enligt de villkor som nödvändigtvis måste iaktta principen om uttagningsprov — med rådets generalsekretariat.

- 70 I mål T-164/99 har sökanden hävdatt att det är särskilt uppenbart att dagen den 2 oktober 1997 är av godtycklig karaktär av det skälet att han arbetade vid Schengensekretariatet sedan februari 1996. Enligt sökanden var han i slutet av år 1997 anställd som fristående arbetstagare och därefter inom ramen för ett tillsvidareavtal från och med den 1 april 1998. Han kunde därför göra gällande att han hade mer erfarenhet än vad vissa av de anställda vid Schengensekretariatet som rekryterats på grundval av beslut 1999/307 hade.
- 71 Samma sökande har framfört en andra invändning, som rör åsidosättande av hans anställningskontrakt. Han har, med stöd av artikel 6 i kontraktet (se ovan punkt 10), gjort gällande att han hade en befogad förhoppning att kunna införlivas med rådets generalsekretariat om de valda kriterierna hade varit andra än de konstgjorda och rättsstridiga kriterier som fastställdes i beslut 1999/307 och om ett uttagningsprov hade anordnats. Nämnda kontraktsklausul hade varken upphävts eller ändrats av sökandens arbetsgivare, nämligen "Schengenmyndigheterna". Eftersom beslut 1999/307 härstammar från en tredje part i förhållande till kontraktet i fråga, kan det inte ändra innehållet häri.
- 72 Sökanden har i sin replik preciserat denna andra invändning genom att göra gällande att artikel 6 i hans anställningskontrakt skall tolkas så att varje möjlighet till en senare anställning vid rådet inte kunde uteslutas. Genom att vägra att anordna ett uttagningsprov och genom att välja den 2 oktober 1997

som referensdag har rådet enligt sökanden hindrat honom från att delta i detta införlivandeförfarande.

- 73 Enligt rådet är den omständigheten att en person var anställd vid Schengensekretariatet den 2 oktober 1997 ett objektiva kriterium som säkerställer att de personer som kan införlivas har viss erfarenhet. I den mån sökanden i mål T-164/99 kritiserar rådet för att ha åsidosatt bestämmelser i anställningskontraktet, har rådet betonat att det var tredje part i förhållande till kontraktet i fråga. Det förelåg således inte någon rättsakt från rådet som skulle ha kunnat grunda en sådan förhoppning hos sökanden avseende en framtida anställning. I detta avseende är den klausul som sökanden åberopat inte av sådan art att den motiverar en sådan förhoppning.

Förstainstansrättens bedömning

- 74 Det skall konstateras att den 2 oktober 1997 är den dag för undertecknande av Amsterdamfördraget som återfinns i protokollet. Denna dag blev det således klart att, under förutsättning att nämnda fördrag senare ratificerades, personalen vid Schengensekretariatet skulle införlivas med rådets generalsekretariat, som skulle komma att anta närmare föreskrifter om detta införlivande.
- 75 Under dessa omständigheter kan inte rådet kritiseras för att, inom ramen för det fristående rekryteringsförfarande som inrättades genom beslut 1999/307, ha bestämt den kategori av personer som kan komma i åtnjutande av ett sådant införlivande genom att bestämma att den period under vilken dessa personer borde ha anställts vid Schengensekretariatet skulle börja den 2 oktober 1997. Eftersom rådet hade rätt att fastställa villkoren för nämnda införlivande oberoende av tjänsteföreskrifterna och RAA genom att beakta situationen för de personer som var anställda vid Schengensekretariatet, hade det grund för att föreskriva en artificiell ökning av detta antal personer sedan principen om

införlivande blivit allmänt känd den 2 oktober 1997. Valet av dagen den 2 oktober 1997 kan således inte anses godtyckligt.

76 Vad avser situationen för sökanden i mål T-164/99, skall erinras om att denna sökande arbetade som fristående översättare den 2 oktober 1997. Han uppfyllde således inte villkoren i artikel 3 e i) och ii) i beslut 1999/307. Rådet kan emellertid inte kritiseras för att i denna bestämmelse ha krävt att ett varaktigt anställningsförhållande skulle föreligga mellan de anställda som skulle kunna komma i fråga för införlivande och Schengensekretariatet under perioden från den 2 oktober 1997 till den 1 maj 1999. Däremot hade rådet rätt att generellt anta att endast dessa personer, i synnerhet de anställda vid Union économique Benelux, hade den erfarenhet som är nödvändig för att bevara "minnet" av Schengensekretariatet och att inte beakta de fristående arbetstagarnas situation. Sökanden har för övrigt, genom att uppvisa ett arbetsintyg enligt vilket han varit anställd som "frilansarbetare upprepade gånger [...] från den 10 juni 1996 till den 30 mars 1998", inte visat att han gentemot Schengensekretariatet från och med den 2 oktober 1997 befann sig i en fast situation som nödvändigtvis borde liknas vid de anställningsförhållanden som avses i artikel 3 e i) och ii) i det ifrågasatta beslutet.

77 I den mån som sökanden vidare har åberopat sitt anställningskontrakt med Union économique Benelux, är det tillräckligt att påpeka att det i detta kontrakt endast anges att möjligheten att sökanden införlivas med rådets generalsekretariat inte är utesluten utan att för den skull ålägga rådet någon sådan skyldighet. Ett sådant kontrakt kan inte ha grundat ett skydd för sökandens berättigade förväntningar att införlivas. För övrigt har sökanden i sitt svaromål begränsat invändningen om ett åsidosättande av anställningskontraktet till tesen att hans möjlighet att bli rekryterad av rådet uteslöts genom valet av den 2 oktober 1997 som referensdag och genom att rådet inte anordnat något uttagningsprov. Ovan har emellertid fastställts att rådet, genom valet av denna dag och genom att det inte anordnat ett uttagningsprov för det omstridda införlivandet, inte handlat på ett rättsstridigt sätt som kan ifrågasätta giltigheten av beslut 1999/307.

78 Följaktligen kan talan inte heller vinna bifall på denna grund.

Avsaknaden av rättslig grund för beslut 1999/307

- 79 I mål T-164/99 har intervenienten, i sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder, erinrat om att Amsterdamfördraget och protokollet, som i artikel 7 föreskriver antagande av villkoren för Schengensekretariatets införlivande, trädde i kraft den 1 maj 1999. Beslut 1999/307 borde ha antagits inom ramen för det skriftliga förfarandet. Alla medlemsstater skulle emellertid skriftligen ha tillstått rådets generalsekretariat sitt beslut den 30 april 1999 före midnatt. Beslut 1999/307 antogs således den 30 april 1999 och inte den 1 maj och följande dagar. Följaktligen hade detta beslut antagits med stöd av ännu icke ikraftträdna bestämmelser. I andra hand har intervenienten gjort gällande att den rättsliga grunden för ett beslut skall föreligga vid tidpunkten då det skriftliga förfarandet inleds, vilket inte varit fallet i förevarande mål.
- 80 Förstainstansrätten vill i detta avseende påpeka att det är ostridigt att rådets generalsekretariat hade uppmanat rådsmedlemmarna att tillkännage sitt medgivande, sina invändningar mot eller avstående avseende förslaget till beslut inom ramen för det skriftliga förfarandet i artikel 8 i den ovannämnda arbetsordningen, och angett att svaren skulle ha inkommit före den 1 maj 1999 klockan 12.00. I detta sammanhang skall det erinras om domstolens praxis enligt vilken en föreskrift i den sekundära gemenskapsrätten såvitt det är möjligt skall tolkas så att den överensstämmer med bestämmelserna i fördraget och gemenskapsrättens allmänna principer (dom av den 27 januari 1994 i mål C-98/91, Herbrink, REG 1994, s. I-223, punkt 9). Det är berättigat att tillämpa denna rättspraxis på de handlingar som utgör en del av förfarandet för utarbetande av en sekundär-rättslig gemenskapsrättsakt då det är fråga om huruvida detta förfarande iakttagit den primärrätt på grundval av vilken den antagits.
- 81 Vad gäller fastställande av den exakta dag då beslut 1999/307 antogs, finns det ingenting i förevarande mål som tillåter antagandet att rådet avsåg att anta denna rättsakt trots att den rättsliga grunden för denna inte längre existerade. Det skriftliga förfarande som valts i förevarande mål innehåller däremot en klar och tydlig omständighet, nämligen en tidsgräns för inlämnandet av svar bestämd till

den 1 maj 1999 klockan 12.00, vilken möjliggör att knyta antagandet av detta beslut, i enlighet med ovannämnda rättspraxis, till en dag som ligger senare i tiden än den dag då protokollet trädde i kraft. Dagen för antagandet av beslut 1999/307 skall således anses som den dag då det skriftliga förfarandet avslutades, det vill säga den 1 maj 1999 klockan 12.00.

- 82 Slutligen förbjuder inte någon primärrättslig gemenskapsbestämmelse rådet att inleda det skriftliga förfarandet för att anta beslut 1999/307 innan protokollet trädde i kraft. Eftersom protokollet i stället kräver att genomförandeåtgärder antas, medför principen om god förvaltnings sed att förarbetena till antagandet av nämnda åtgärder, inbegripet det egentliga antagningsförfarandet, påbörjades redan innan protokollet trädde i kraft så att dessa åtgärder blev tillämpliga vid en tidpunkt så nära detta ikraftträdande som möjligt.
- 83 Av detta följer att talan i vilket fall inte kan vinna bifall på denna grund.

Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen samt principerna om skydd för berättigade förväntningar, omsorgsplikt och god förvaltnings sed

Parternas argument

- 84 Enligt sökandena har den omständigheten att ett uttagningsprov inte anordnats medfört att det inte varit möjligt att bedöma huruvida de personer som införlivats

med tillämpning av beslut 1999/307, särskilt de fem ovannämnda före detta anställda vid Schengensekretariatet, hade de kvalifikationer och den kompetens som krävs för att tjänstgöra vid rådet. I detta sammanhang erinrar sökandena om att dessa före detta tjänstemän inte hade arbetsuppgifter som är förbundna med Schengenregelverket, för vilka särskild erfarenhet krävs. De hade således fått en mer förmånlig behandling som var diskriminerande i förhållande till den som sökandena fått, i strid med reglerna i tjänsteföreskrifterna, eftersom inget uttagningsprov för det omstridda införlivandet anordnades och eftersom sökandena inte kunnat ha nytta av det omstridda införlivandeförfarandet eller av ett vanligt förfarande för tillsättning av tjänsterna i fråga.

85 I målen T-37/00 och T-38/00 har gjorts gällande att tillsättningen av de ovannämnda fem före detta tjänstemännen och besluten att inte förordna sökandena till tjänsterna i fråga bör anses som rättsstridiga av de ytterligare skäl som följer av enbart gemenskapens arbetsrätt.

86 Sökandena hade dels berättigade förväntningar på att rådet skulle iakta bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna. De hade särskilt en berättigad rätt att förvänta sig att kunna fortsätta en yrkesbana inom rådet och kunna tillsättas med iakttagande av den relevanta reservlistan, utan att deras rättigheter kränktes på ett rättsstridigt sätt. Genom att besluta att de fem ovannämnda före detta tjänstemännen skulle anställas, har rådet således åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar. Dels hade rådet en omsorgsplikt i förhållande till hela sin personal. Detta innebär att det skall beakta tjänstens intresse och inte får åsidosätta de individuella intressena hos vare sig sina tjänstemän eller hos de personer som klarat uttagningsprov och som söker en tjänst inom gemenskapen. Genom att besluta att tillsätta de fem ovannämnda före detta tjänstemännen har rådet över huvud taget inte beaktat sökandenas personliga situation.

87 Slutligen har rådet även åsidosatt principen om god förvaltning och god förvaltningssed, eftersom denna princip vad gäller tillsättningsbeslut medför krav

på insyn och upplysningar, nämligen föregående samråd med de ansvariga i den arbetsgrupp i vilken den nyligen förordnade tjänstemannen skall arbeta. Detta var emellertid inte fallet i förevarande mål. Mer allmänt krävs enligt sökandena för en god ledning av en avdelning att den tjänsteman med de bästa egenskaperna i den mening som avses i artikel 27 i tjänsteföreskrifterna förordnas. I annat fall vore avdelningarna inte sammansatta på bästa sätt.

- 88 Enligt rådet har inte någon av de principer som åberopats åsidosatts i förevarande mål.

Förstainstansrättens bedömning

- 89 Eftersom inte någon av de andra grunderna som åberopats för att bestrida lagenligheten av beslut 1999/307 har godtagits, kan sökandena inte med giltig verkan göra gällande att införlivandet, som gjordes med undantag från tjänsteföreskrifterna, av personer som omfattas av detta beslut åsidosatte de ovan åberopade principerna och reglerna i tjänsteföreskrifterna. Ingenting hindrar därför att rådet jämför de personer som således undantagsvis har införlivats med de tjänstemän som har rekryterats, eller kommer att rekryteras, med stöd av tjänsteföreskrifterna.
- 90 Av detta följer att rådet inte var skyldigt att beakta sökandenas personliga situation i målen T-37/00 och T-38/00 innan det införlivade de ovannämnda fem före detta tjänstemännen vid Schengensekretariatet. Sökandena kunde inte heller ha några berättigade förväntningar om att rådet skulle avhålla sig från att genomföra det omstridda införlivandet för att gynna utvecklingen av den egna karriären.

- 91 Vad avser den omständigheten — som sökandena påpekat — att vissa av de före detta anställda i fråga inte utövade särskilda arbetsuppgifter som är knutna till Schengenregelverket utan allmänna arbetsuppgifter, har det redan fastställts (se ovan punkt 66) att rådet, sedan dessa anställda införlivats, inte var förhindrat att ge dem uppgifter av allmän karaktär.
- 92 Vad slutligen avser det påstådda åsidosättandet av icke-diskrimineringsprincipen, är det tillräckligt att erinra om att denna princip utgör hinder för att jämförbara situationer behandlas på olika sätt och att olika situationer behandlas på ett identiskt sätt, om inte sådan behandling motiveras av sakliga grunder (förstainstansrättens dom av den 5 juni 1996 i mål T-162/94, NMB France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-427, punkt 116 och angiven rättspraxis). Eftersom de före detta tjänstemännen vid Schengensekretariatet i förevarande mål hade införlivats på grundval av ett oberoende rekryteringsförfarande, kunde sökandena inte med giltig verkan begära att bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna vad gäller rekrytering och kvalificering av tjänstemän skulle tillämpas på dessa tjänstemän.
- 93 Följaktligen kan inte grunderna om åsidosättande av principerna om icke-diskriminering, skydd för berättigade förväntningar, omsorgsplikten, principen om god förvaltning och god förvaltningsledning godtas.
- 94 Eftersom inte någon av de grunder som framförts till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring har godtagits, skall dessa yrkanden avfärdas i sin helhet.
- 95 Detsamma gäller de skadeståndsyrkanden som framförts i målen T-37/00 och T-38/00, vilka, då de inte grundats på någon särskild grund eller något särskilt argument, endast har lagts till yrkandena om ogiltigförklaring.

- 96 Av ovanstående följer att talan skall ogillas i samtliga mål utan att det är nödvändigt att pröva huruvida de skall upptas till sakprövning.

Rättegångskostnader

- 97 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part åläggas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 98 I artikel 88 i samma rättegångsregler föreskrivs emellertid att institutionerna i tvister mellan gemenskaperna och deras anställda skall bära sina kostnader. Denna bestämmelse tillämpas även på tvister som inletts av personer som gör anspråk på att vara anställda inom gemenskapen (se i detta avseende förstainstansrättens dom av den 16 maj 1994 i målet Stagakis mot parlamentet, REGP 1994, s. I-A-137, s. II-451, punkt 24).
- 99 Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att även andra intervenienter än medlemsstaterna, stater som är parter i EES-avtalet, institutionerna liksom Eftas tillsynsmyndighet skall bära sina rättegångskostnader, då dessa har intervenerat i ett mål.
- 100 Under dessa omständigheter beslutar förstainstansrätten att sökanden i mål T-164/99, som omfattas av artikel 230 EG, skall ersätta samtliga rättegångskostnader med undantag för intervenientens rättegångskostnad, vilken skall bäras av denne. I målen T-37/00 och T-38/00, som omfattas av artikel 236 EG, skall vardera part bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (andra avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **I mål T-164/99 skall sökanden bära sin rättegångskostnad och ersätta rådets rättegångskostnad. Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.**
- 3) **I målen T-37/00 och T-38/00 skall vardera part bära sin rättegångskostnad.**

Meij

Potocki

Pirrung

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 juni 2001.

H. Jung

Justitiesekreterare

A.W.H. Meij

Ordförande